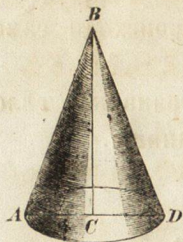

2. Конусъ.

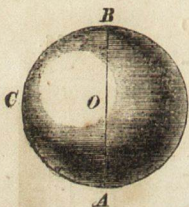
40. — Да си прѣдставимъ, че правоугленный тр-къ ACB (чр. 67.) ся завраща около своя катетъ BC , тогава тѣло ABD , кое-то произлиза отъ това обрацаніе ся нарича *конусъ*.

Точка B е *връхъ* на конуса; а кръгъ AD — *основаніе*. Отвѣсна чръта, спустена отъ връха възъ основаніе-то, ся нарича *высоша* на конуса; чръта BC — *ось*; ако ось-та е отвѣсна възъ основаніе-то, то конусъ-тъ ся нарича *правъ*, ако ли е наведена възъ основаніе-то, то той ся нарича *наведенъ*.

3. Кълбо.

41. — Ако полжкрѣгъ ABC (чр. 68.) ся заврѣти около прѣчкѣ AB , то става едно лице, нарѣчено *сферическо*, а само-то тѣло, что произлиза отъ това обрацаніе ся нарича *сфера* или *кълбо*.

Точка O , коя-то стои еднакво надалечъ отъ всички точки на лице-то на кълбо-то, нарича ся *срѣдоточіе* и чръта AB — *прѣчка*, а чръта AO — *спица* на кълбо-то.

Ако разсѣчемъ кълбо-то съ еднакъ площъ, която да мине прѣзъ срѣдоточіе-то, ставать двѣ равны *полжкълба*.